

คำบรรยายตอนที่ 3

การป้องกัน-ประเด็นสำคัญของการญีฮาด

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งตอนหนึ่งได้กลายมาเป็นบัญญัติ
หากคือเจตนาที่แท้จริงของการญีฮาดแห่งอิสลาม ซึ่งในประเด็น
นบรรานักศึกษาค้นคว้าได้เห็นพ้องต้องกันอย่างพร้อมเพรียงแล้ว
ว่าเจตนาที่แท้จริงของการญีฮาดก็คือการป้องกัน หมายความว่า
ไม่มีใครแม้แต่คนเดียวคิดว่าการญีฮาด หรือการต่อสู้ในรูปแบบ
ใดที่เป็นไปเพื่อการรุกราน หรือเพื่อต้องการทรัพย์สินความมั่งคั่ง
จากอีกฝ่ายหนึ่งหรือเพื่อการกอบโกยทรัพยากรหรือแรงงาน เป็น
ที่อนุญาตในทัศนะของอิสลาม

ในทัศนะของอิสลาม การต่อสู้ด้วยแรงจูงใจดังที่กล่าวมา
ข้างต้นเป็นรูปแบบของการกดขี่ (ซุลม์) อย่างหนึ่ง ญีฮาดมิไว้
เพื่อการป้องกัน และตามความจริงแล้ว การญีฮาดคือการต่อต้าน
การรุกราน ดังนั้น มันจึงเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายอย่างแน่นอน นอก
จากนั้นแล้ว ยังเป็นไปได้อีกอย่างหนึ่งที่คนเราอาจจะไม่ได้ต่อสู้เพื่อ
การรุกรานและเพื่อเป็นการป้องกันตนเอง หรือป้องกันคุณค่าของ

ของมนุษย์เท่านั้น แต่ต่อสู้เพื่อการขยายคุณค่าของมนุษย์กมิ ซึ่ง
เรื่องนี้จะพุดถึงต่อไป แต่ตอนนีขอให้เราทงเรื่องนีไวก่อน

อย่างไรก็ตาม เราก้ได้เห็นแล้วว่า โดยคำจำกัดความชั้น
พื้นฐานของการญิฮาดแล้ว ไม่มีความแตกต่างในเรื่องความคิด
เห็นและนักวิชาการทงหมคกเห็นพ้องต้องกันว่ การญิฮาดและ
การทำสงครามจะต้งทำไปเพื่อการป้องกัน ส่วนความแตกต่าง
ทางความคิดเห็นที่เกดขนนนเป็นเรื่องปลีกย่อย และเป็นเรื่องที
เกี่ยวกับปัญหาว่าอะไรทีจะต้องได้รับการป้องกัน

ประเภทของการป้องกัน

ความคิดเห็นของบางคนในเรื่องนีมีจำกัดมาก คนเหล่านี
กล่าวว่ การป้องกันหมายถึงการป้องกันตนเอง และกล่าว
ว่สงครามจะถูกกฎหมายก็ต่อเมื่อบุคคลหรือเผ่าหรือชาติหนึ่ง
ชาติใดทำไปเพื่อป้องกันตัวเองและทรัพย์สิน ตามทัศนะ
ดังกล่ว ถ้าหากชีวิตของประชาชนได้รับอันตรายจากอีกดินแดน
หนึ่งแล้ว การต่อสู้เพื่อป้องกันชีวิตของตนเองจึงเป็นสิ่งถูกต้ง
หรือในทำนองเดียวกัน ถ้าหากว่ทรัพย์สินของพวกเขาถูกบกรก
พวกเขาถึงจะมีสิทธิป้องกันทรัพย์สินทีเป็นสิทธิของตนเอง จาก

ที่คณะของมนุษยธรรมทำนองเดียวกัน ถ้าหากว่าประชาชนต้องเผชิญหน้ากับการรุกรานของอีกชาติหนึ่งซึ่งต้องการเข้ามาครอบครองทรัพย์สินของชาตินั้นและหาทางบางอย่างที่จะบรรลุถึงความต้องการดังกล่าวแล้ว ประชาชนจึงจะมีสิทธิป้องกันทรัพย์สินของตนเองได้แม้จะตัวกำลัง

อิสลามกล่าวว่า “ใครก็ตามที่ถูกฆ่าเพื่อทรัพย์สินหรือหลักการของเขา เขาเป็นผู้ตายในหนทางของพระเจ้า (ชะฮีด)”³ ดังนั้น ในอิสลามการป้องกันหลักการของใครคนใดคนหนึ่งจึงเหมือนกับการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของคน ๆ นั้นด้วย ความจริงแล้ว การป้องกันหลักการไว้นั้นมีความสูงส่งมากกว่าอีก เพราะมันเป็นการป้องกันเกียรติยศของบุคคล สำหรับชาติที่จะป้องกันเอกราชของตนเองนั้นก็เป็นที่ถูกต้องอย่างปฏิเสธไม่ได้ ดังนั้น เมื่อคนกลุ่มใดต้องการที่จะทำลายเอกราชของชาติหนึ่งชาติใดเพื่อเอาชาตินั้นไว้ในครอบครองแล้ว ถ้าประชาชนของชาตินั้นตัดสินใจที่จะป้องกันตนเองด้วยการหยิบอาวุธขึ้นสู้ การกระทำของคนในชาตินั้นก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ความจริงแล้วการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าจะได้รับการยกย่องสรรเสริญเสียด้วยซ้ำ ดังนั้น การป้องกันชีวิต การป้องกันทรัพย์สินและ

แผ่นดิน การป้องกันเอกราชและการป้องกันหลักการจึงเป็นการ
ป้องกันที่ถูกกฎหมาย ไม่มีใครเคลือบแคลงสงสัยความจริงด้วย
ว่าในกรณีเช่นนั้น การป้องกันเป็นสิ่งที่ได้รับอนุญาต และถึงที่เรา
ได้กล่าวไปแล้วว่าการที่ชาวคริสเตียนบางคนมีทัศนะว่าศาสนาจะ
ต้องส่งเสริมสันติภาพและไม่ส่งเสริมสงคราม และถือว่าสงคราม
เป็นสิ่งเลวและสันติภาพเป็นสิ่งที่ดีนั้น เป็นเรื่องที่ไม่มีความ
ที่จะสนับสนุนตัวเอง การต่อสู้เพื่อป้องกันตนเองไม่เพียงแต่จะ
ไม่เป็นความเลวเท่านั้น แต่มันยังเป็นความดีและเป็นสิ่งจำเป็น
อย่างหนึ่งของชีวิตมนุษย์เสียด้วยซ้ำ นี่คือความหมายของสิ่งที่
คัมภีร์กุรอานบอกเราว่า “ถ้าหากอัลลอฮ์ไม่ป้องกันมนุษยชาติด้วย
คนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว แผ่นดินนั้นก็เต็มไปด้วยความเสียหาย”
(กุรอาน 2.251) และอีกที่หนึ่งคัมภีร์กุรอานบอกเราว่า “ถ้าหาก
อัลลอฮ์ไม่ป้องกันมนุษยชาติด้วยคนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว วิหาร
โบสถ์ และมัสยิดอันเป็นสถานที่นามของอัลลอฮ์จะถูกกล่าวร้าย
จะถูกทำลาย”

สิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ตามมีปัญหาเกิดขึ้นว่า สิ่งที่เราได้รับอนุญาตนั้น

มีแค่สิทธิส่วนบุคคล สิทธิของกลุ่ม และสิทธิของชาติเท่านั้น หรือ? หรือว่าเป็นที่อนุมัติแก่เราให้ป้องกันสิ่งอื่นด้วย มีอะไรอื่นอีกไหมที่เป็นหน้าที่ของเราจะต้องป้องกันและสงวนไม่เกี่ยวข้อง แต่เฉพาะสิทธิส่วนบุคคลของเผ่าหรือของชาติ แต่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษยชาติทั้งหมด? ถ้าหากที่ไหนที่สิทธิของมนุษยชาติถูกล่วงละเมิดแล้ว เป็นสิ่งถูกต้องใหม่ที่จะต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน? สงครามที่นำไปเพื่อมนุษยชาติถูกจัดว่าเป็นสิ่งถูกต้องกฎหมายหรือเป็นสิ่งที่ต้องห้าม?

บางคนอาจจะคิดว่า “อะไรคือการต่อสู้เพื่อมนุษยชาติ” “ฉันไม่ต้องต่อสู้เพื่อสิทธิใด ๆ นอกจากสิทธิส่วนตัวของฉันเท่านั้น หรืออย่างมากที่สุดก็เพื่อสิทธิของชาติฉันเอง” “เรื่องอะไรที่ฉันจะต้องไปเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนด้วย” ความคิดดังกล่าวนี้เป็นความคิดที่ใช่ไม่ได้ ทั้งนี้เพราะเหนือไปจากสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิของชาติแล้ว ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่สูงส่งศักดิ์สิทธิ์กว่า และการป้องกันสิ่งนั้นก็เป็นการต่อสู้ที่สูงส่งกว่าการป้องกันสิทธิส่วนบุคคลในจิตสำนึกของมนุษย์ สิ่งนั้นก็คือ สิทธิของมนุษยชาติ พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความศักดิ์สิทธิ์ของการต่อสู้เพื่อป้องกันมิได้อยู่ที่การป้องกันใครคนหนึ่งคนใด แต่เป็นการป้องกัน

“สิทธิ” เมื่อสาเหตุคือ “สิทธิ” มันจะมีความแตกต่างอะไรว่าเป็น สิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิของมนุษยชาติ ? ความจริงแล้ว การป้องกันสิทธิของมนุษยชาติเป็นการกระทำที่ศักดิ์สิทธิ์กว่าเสียอีก และถึงแม้ว่าใครจะไม่คิดเช่นนั้น ก็เป็นเรื่องของแต่ละคน

ตัวอย่าง เป็นที่ถกกันว่า เสรีภาพเป็นคุณค่าที่ศักดิ์สิทธิ์ อย่างหนึ่งของมนุษยชาติ ในที่นี้เสรีภาพมิได้ถูกจำกัดอยู่แค่เพียง บุคคลหรือชาติเท่านั้น ทั้งนี้หากว่ามันไม่ใช่เสรีภาพของเราและ มิใช่เสรีภาพของประเทศเรา แต่เป็นเสรีภาพในอีกมุมหนึ่งของ โลกเป็นสิทธิของมนุษยชาติที่กำลังถูกล่วงละเมิด การป้องกัน สิทธิของมนุษยชาติเพื่อดำรงไว้ซึ่งสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นสิ่งที่ ถูกต้องหรือไม่สำหรับเรา ? ลองคิดถึงปัญหาของคุณ ถ้าหากว่ามัน เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดังนั้นการป้องกันก็ไม่จำกัดอยู่แค่เพียงตัวบุคคล ที่เสรีภาพของเขา กำลังได้รับอันตรายเท่านั้น แต่มันเป็นหน้าที่ เสียด้วยซ้ำสำหรับบุคคลอื่นและชาติอื่น ๆ ที่จะต้องรีบช่วยกัน รักษาเสรีภาพและต่อสู้กับผู้ที่ปฏิเสธเสรีภาพ เอาละ ท่านจะ ตอบอย่างไร ? ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะมีใครสงสัยว่ารูปแบบที่ศักดิ์ สิทธิของการญิฮาดและสงครามคือการต่อสู้เพื่อป้องกันมนุษยชาติ และสิทธิของมนุษยชาติ

ในระหว่างที่ชาวอัลจีเรียทำสงครามกับพวกนักล่าอาณานิคม
ฝรั่งเศสนั้น ชาวยุโรปกลุ่มหนึ่งได้ให้ความช่วยเหลือพวกอัลจีเรีย
โดยถ้าไม่เข้ามาร่วมรบเคียงข้างกับพวกอัลจีเรียก็จะให้การช่วย-
เหลือในรูปแบบอื่น คุณคิดว่าการต่อสู้ของชาวอัลจีเรียเป็นสิ่ง
ที่ถูกต้องเพราะว่าสิทธิของพวกเขาถูกรุกราน และคุณคิดว่าคน
ยุโรปจากที่ต่าง ๆ ที่มาเข้าร่วมสงครามเพื่อช่วยชาวอัลจีเรียไม่มี
อะไรมากไปกว่าผู้รุกรานที่จะต้องถูกบอกว่าเป็น “หยุดการแทรกแซง
ของคุณเสีย นี่ไม่ใช่เรื่องของคุณ ไม่มีใครรุกรานสิทธิ
ของคุณสักหน่อย แล้วทำไมคุณต้องมาต่อสู้กัน กระนั้นหรือ?
หรือว่าการญิฮาดของคนเหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์กว่าการญิฮาดของชาว
อัลจีเรีย เพราะว่าคนอัลจีเรียป้องกันสิทธิของตัวเองในขณะที่การ
ต่อสู้เพื่อป้องกันสิทธิของคนอื่นมีคุณธรรมและความศักดิ์สิทธิ์กว่า
การต่อสู้ของชาวอัลจีเรีย เป็นที่เห็นชัดเจนแล้วว่าความคิดทั้งสอง
เป็นความคิดที่ถูกต้อง

ผู้ทรกเสรภาพ ทั้งผู้ทรกจริงและผู้ทรกรัก จะเป็นผู้ที่ได้
รับการเคารพจากชาติต่างๆที่อุทิศตัวเองเป็นผู้ป้องกันสิทธิมนุษย-
ชน มิใช่ผู้ป้องกันสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิของชาติตนเอง หรือ
แม้แต่ทวีปของตนเอง ถ้าหากว่าพวกเขาใช้สิ่งที่นอกเหนือไปจาก

เป็นอันไปจากการบ่งกันก็ยังคงต้องด้วยหรือไม่ สำหรับในประเด็นหลักแล้ว ทั้งหมดเห็นพ้องต้องกันว่าการญิฮาดเป็นสิ่งที่อนุมัติเพื่อการบ่งกันเท่านั้น และการโต้แย้งก็มีใช้เรื่องจำกัดความของการบ่งกัน แต่เป็นเรื่องที่ว่า ความหมายของการบ่งกันนั้นจำกัดอยู่แค่เพียงการบ่งกันตนเอง อย่างมากที่สุดก็เพียงการบ่งกันชาติเท่านั้นหรือ ? หรือว่าการบ่งกันมนุษยชาติก็จัดอยู่ในประเภทนี้ด้วย ?

บางคนกล่าวว่า การบ่งกันมนุษยชาติเป็นการบ่งกันที่ถูกต้องตามกฎหมายด้วย ซึ่งถูก ทงนเพื่อทว่าแนวทางของบรรดาผู้ทลลขนมาเพื่อ “กำชับกันในเรื่องดีงามและห้ามปรามในเรื่องความชั่ว” จะได้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มันเป็นไปได้ที่บางคนอาจจะมิได้ถูกรุกราน ซ้ำยังได้รับการเคารพยกย่องและได้รับปัจจัยยังชีพที่จำเป็นทุกอย่าง แต่จากทัศนะของอุดมการณ์แห่งมนุษย สิทธิมนุษยชนชนพื้นฐานของเขาก็คงถูกรุกรานอยู่ หมายความว่า ในสังคมของเขาถึงแม้ว่าสิทธิทางวัตถุและสิทธิส่วนบุคคลจะไม่ถูกรุกราน แต่ก็ยังมีงานที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของมนุษยชาติอยู่ กล่าวคือ ที่ไหนก็ตามที่ความดีและความชั่วแบ่งออกเป็นสองพวก เราก็มองหน้าที่จะต้องสถาปนาความดีและ

ต่อต้านความชั่วให้ออกไปจากสังคม ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไข
ถ้าหากใครเห็นสิ่งที่ดีงาม สิ่งที่เป็นที่ยอมรับยกให้เป็นสิ่งที่ดี
และสิ่งเลวถูกนำมาแทนสิ่งที่ดีแล้ว เขาต่อสู้เพื่อดำรงซึ่งสิ่งที่ดี
งามและห้ามปรามสิ่งชั่วช้าเลวทราม เขากำลังป้องกันอะไร ?
สิทธิส่วนบุคคลของเขาเองหรือ ? ไม่ใช่ ! สิทธิส่วนบุคคลของ
สังคมของเขาหรือ ? ก็ไม่ใช่อีก การต่อสู้ป้องกันของเขามีได้
เกี่ยวข้องกับสิทธิทางวัตถุ สิ่งที่เขา กำลังป้องกันคือสิทธิทางจิต
วิญญาณที่มีได้จากคัมภีระผู้หนึ่งผู้ใดหรือชาติหนึ่งชาติใด แต่
เป็นสิทธิทางจิตวิญญาณที่เกี่ยวข้องกับมนุษยโลกทั้งหมด ที่นเรา
จะประณามการญิฮาดของคนผู้นั้นหรือเราจะถือว่าการญิฮาดนั้น
เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ? แน่แน่นอน เราจะต้องถือว่ามีศักดิ์สิทธิ์เพราะ
ว่ามันเป็นการต่อสู้ป้องกันสิทธิของมนุษยชาติ

เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเสรีภาพ ทุกวันนี้นานจะเห็นว่าคนที่
กำลังทำลายเสรีภาพเองกลับอ้างว่าตัวเองเป็นผู้ป้องกันเสรีภาพ
เพื่อเรียกร้องความเคารพ ทั้งนี้เพราะคนพวกนี้หวาดกลัวการป้องกัน
เสรีภาพนั้นเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ถ้าหากพวกเขา กำลังต่อสู้เพื่อเสรี
ภาพอย่างแท้จริงก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่ความจริงแล้ว พวกเขา
กำลังทำการรุกรานเสรีภาพโดยใช้ชื่อของการป้องกันเสรีภาพนั้น

มาข้างหน้า แต่ถึงกระนั้นก็ตาม พวกเขา ก็ยอมรับความจริงว่า สิทธิของมนุษยชาติเป็นสิ่งควรค่าต่อการป้องกัน และการทำ สงครามเพื่อรักษาสิทธินั้นไว้เป็นสิ่งที่จะต้องและสมควร

“เตาฮีด” สิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิทั่วไป ?

ทันมาถึงเรื่องสำคัญที่เราจะต้องมาพิจารณา นั่นก็คือเรื่อง “เตาฮีด” “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก อัลลอฮ)

เตาฮีดเป็นเรื่องที่เกี่ยวของกับสิทธิมนุษยย์หรือเกี่ยวกับสิทธิ ของบุคคล ? เป็นไปได้ที่มุสลิมบางคนอาจจะกล่าวว่า เตาฮีดมิใช่ เรื่องที่เกี่ยวของกับสิทธิของมนุษยย์ แต่เป็นเรื่องของส่วนตัวเท่านั้น หรืออย่างมากที่สุด ก็เป็นเรื่องภายในของชาติ ถ้าเขาต้องการจะเป็น “มุวาฮิด” (ผู้ที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว) เขาก็มีสิทธิ ที่จะเลือก แต่ถ้าเขาต้องการจะเป็น “มุชริก” (ผู้ที่นับถือพระเจ้า หลายองค์) พวกเขา ก็มีสิทธิ ไม่มีใครมีสิทธิที่จะมายุ่งกับเขาใน เรื่องนี้ เพราะมันเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลและถ้าใครต้องการจะ เป็นมุชริก ก็เป็นสิทธิของคนนั้น นั่นเป็นเรื่องของบุคคล